

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 71.448/1
van 3 juni 2022

over

een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van artikel 10.2.3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, wat de sanering van afvalwater betreft’

Op 4 mei 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van artikel 10.2.3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, wat de sanering van afvalwater betreft’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 24 mei 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 juni 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe om de organisatiestructuur op het vlak van de sanering van afvalwater te hervormen. Daartoe wordt het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018’ gewijzigd teneinde het decretale kader dat van toepassing is op de NV Aquafin (hierna: Aquafin), zijnde de “Vennootschap” die wordt omschreven in artikel 2.6.1.1.1, § 1, van dat decreet, te actualiseren.

In het voorontwerp van decreet wordt vooreerst het bestaande takenpakket van Aquafin aangepast en worden een aantal nieuwe taken toegekend. Tevens wordt de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd om, naast de vaste taken van Aquafin, door middel van het sluiten van een afzonderlijke bijzondere overeenkomst met Aquafin, bijkomende, tijdelijke opdrachten van algemeen belang die verband houden met de basisopdracht, aan Aquafin op te dragen. Blijkens de memorie van toelichting wordt “[d]eze optie (...) uitdrukkelijk voorzien voor opdrachten van algemeen belang die niet rechtstreeks onder het takenpakket van de samenwerkingsovereenkomst vallen en die een looptijd hebben die korter is dan deze van de samenwerkingsovereenkomst”, waarbij het van de concrete behoeften en ontwikkelingen inzake rioolwaterzuivering en openbare rioleringen zal afhangen of en welke bijkomende opdrachten op die wijze aan Aquafin zullen worden toevertrouwd.

Aquafin, en niet de Vlaamse overheid, zal voortaan zelf kunnen beslissen over de investeringsprojecten die zij wenst uit te voeren, met dien verstande dat zij erop zal moeten toezien dat zij haar rollend investerings- en ondernemingsplan zodanig opstelt dat ermee de doelstellingen worden bereikt die met het Vlaamse Gewest zijn overeengekomen in een samenwerkingsovereenkomst. Op die wijze wordt gestreefd naar een grotere autonomie in hoofde van Aquafin met daaraan gekoppeld een meer resultaatgericht optreden en een toegenomen responsabilisering. Hiermee samenhangend wordt in het voorontwerp van decreet voorzien in een daarop afgestemd toezichtskader in die zin dat wordt afgestapt van de bestaande zwaardere procedure van opvolging van individuele investeringsprojecten met operationele tussenkomst en voorafgaandelijke goedkeuringen en dat wordt geopteerd voor – wat in de memorie van toelichting wordt genoemd – “een toezicht op organisatieniveau (...) met nadruk op proces- en portefeuilleniveau”. Concreet komt dit erop neer dat Aquafin door middel van het ondernemingsplan dient te verduidelijken met welke activiteiten en middelen en binnen welke termijn zij haar resultaten wil behalen en dat, na akkoord van de Vlaamse Regering, periodiek

¹ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

over de voortgang zal worden gerapporteerd waarbij de Vlaamse Milieumaatschappij zal instaan voor de nodige opvolging.

In aansluiting op wat voorafgaat, wordt in het voorontwerp van decreet een regeling uitgewerkt met betrekking tot de voornoemde samenwerkingsovereenkomst die zal worden gesloten tussen het Vlaamse Gewest en Aquafin en waarin onder meer een limitatief aantal kritische prestatie-indicatoren moet worden opgenomen met het oog op het evalueren van de uitvoering van de taken door Aquafin. Daarnaast bevat het voorontwerp onder meer ook nog bepalingen betreffende de bijzondere overeenkomsten die het Vlaamse Gewest met Aquafin kan sluiten wanneer de Vlaamse Regering bijkomende, tijdelijke opdrachten toekent aan Aquafin, en betreffende het ondernemingsplan en de jaarlijkse rapporteringsverplichtingen van Aquafin, alsmede inzake de informatierechten waarover de personeelsleden van de Vlaamse Milieumaatschappij of door haar aangewezen personen beschikken.

Het voorontwerp van decreet past de rol aan van de Vlaamse Milieumaatschappij op het vlak van het toezicht op de uitvoering van de taken van algemeen belang en op de efficiënte inzet van middelen door Aquafin, er onder andere rekening mee houdend dat de Vlaamse Milieumaatschappij niet langer de investeringsprogramma's voor Aquafin zal opstellen. Die aanpassing noopt onder meer tot een wijziging van artikel 10.2.3, § 1, van het decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid' in artikel 2 van het voorontwerp.

Tot slot bevat het voorontwerp van decreet ook nog een aantal wijzigingen op het vlak van de saneringsopdracht van de gemeenten in die zin dat gemeentelijke rioleringswerken worden vereenvoudigd door gemeenten toe te laten om gebruik te maken van de artikelen 9 tot 15 en 16 van de Gaswet.² Net zoals Aquafin zullen zij rioleringswerken die van openbaar nut worden verklaard, kunnen uitvoeren op private onbebouwde gronden die niet volledig omsloten zijn met een ondoordringbare muur of omheining.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

3. Het opschrift dat voorafgaat aan het bepalend gedeelte van het voorontwerp van decreet, moet uiteraard identiek zijn aan het opschrift dat aan de memorie van toelichting voorafgaat. Dit is nu niet het geval, wat moet worden verholpen.

Artikel 2

4. In het ontworpen artikel 10.2.3, § 1, tweede lid, 8°, van het decreet van 5 april 1995 (artikel 2, 1°, van het voorontwerp), moet de zinsnede “, zoals vermeld in titel 2, hoofdstuk IV, afdeling 1, onderafdelingen 1 en 2 van het voormelde decreet,” worden

² Wet van 12 april 1965 'betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen', verkort weergegeven als "Gaswet".

gecorrigeerd en vervangen door de zinsnede “, zoals vermeld in titel II, hoofdstuk VI, afdeling 1, onderafdelingen 1 en 2, van het voormelde decreet.”.

5. Ter wille van de leesbaarheid wordt artikel 2, 3°, van het voorontwerp, het best geredigeerd als volgt:

“3° in het derde lid wordt de zin ‘Met betrekking tot de in § 1, tweede lid, 8°, bepaalde taak kan tegen de beslissingen van de ecologische en economische toezichthouder beroep worden ingesteld bij de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu’ vervangen door de zin ‘Met betrekking tot de in het tweede lid, 8° en 8°*bis*, bepaalde taak kan tegen de beslissingen van de Vlaamse Milieumaatschappij beroep worden ingesteld bij de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu’.”

Artikel 5

6. Artikel 5 van het voorontwerp beoogt in het decreet van 18 juli 2003 een artikel 2.2.3 in te voegen dat luidt:

“De rechten en verplichtingen, vermeld in artikel 9 tot 15 en artikel 16 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, zijn van toepassing op de waterleverancier bij de aanleg en de wijziging van een openbaar waterdistributienetwerk.

De Vlaamse Regering kan de rechten en verplichtingen vermeld in het eerste lid, nader regelen.”

Het ontworpen artikel 2.6.1.3.4 van het decreet van 18 juli 2003 (artikel 20 van het voorontwerp), bevat een gelijkaardige regeling ten aanzien van “de gemeente, het gemeentebedrijf, de intercommunale of het intergemeentelijk samenwerkingsverband en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening bij de aanleg en de wijziging van niet-prioritaire rioleringen”.

De stellers van het voorontwerp opteren ervoor om, in plaats van een autonome, op de sanering van afvalwater toegespitste regeling uit te werken, zich te beperken tot een verwijzing naar een aantal bepalingen van de Gaswet en om die verwijzing aan te vullen met een bepaling waarin aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid wordt verleend om de desbetreffende rechten en verplichtingen nader te regelen.

Bij zowel het procedé van de verwijzing als de bevoegdheidsdelegatie kunnen evenwel vragen worden gesteld.

Wat de verwijzing naar bepalingen van de Gaswet betreft, dient men zich te realiseren dat de desbetreffende bepalingen specifiek werden geschreven voor gasvervoerinstallaties en dat erin rechten en verplichtingen worden beoogd van zowel grondeigenaars, derden die werken uitvoeren in de nabijheid van leidingen, als van de Staat, de provincies en de gemeenten. Het is niet duidelijk of al die rechten en verplichtingen zonder meer en onverkort kunnen worden toegepast op de ontworpen regeling. Evenmin duidelijk is of en op

welke wijze toepassing zal worden gemaakt van bijvoorbeeld artikel 14 van de Gaswet en de erin opgenomen mogelijkheid tot onteigening en hoe – meer algemeen – de hier bedoelde onteigeningsregeling zich verhoudt tot het Vlaams onteigeningsdecreet van 24 februari 2017.³ Daarenboven houdt een dynamische verwijzing naar de betrokken bepalingen van de Gaswet in dat de draagwijdte van de verwijzing zal afhangen van de federale wetgever in de mate dat deze het in de toekomst nodig acht om, binnen de eigen federale bevoegdheid, die bepalingen te wijzigen zodat hij op die manier mee een andere invulling zal kunnen geven aan sommige van de rechten en verplichtingen in kwestie.

De rechtsonzekerheid waarmee de verwijzing naar de betrokken artikelen van de Gaswet gepaard dreigt te gaan, wordt nog versterkt door het onbepaalde karakter van de bevoegdheidsdelegatie in het ontworpen artikel 2.2.3, tweede lid, van het decreet van 18 juli 2003. Er valt noch uit de tekst van het voorontwerp, noch uit de memorie van toelichting af te leiden waaruit de “nadere regeling” door de Vlaamse Regering van de betrokken rechten en verplichtingen kan bestaan en of deze bijvoorbeeld verder kan strekken dan het aanpassen van die rechten en verplichtingen aan de specifieke problematiek inzake sanering van het afvalwater.

De delegatiebepaling in het ontworpen artikel 2.2.3, tweede lid, zou nader moeten worden afgebakend door de decreetgever, temeer daar de wetsbepalingen waarnaar wordt verwezen en die de Vlaamse Regering “nader [kan] regelen” raken aan fundamentele rechten zoals het eigendomsrecht. Afgezien daarvan dienen de stellers van het voorontwerp zich erover te beraden of zij aan het procedé van verwijzing naar de betrokken wetsbepalingen vasthouden op de wijze zoals nu in het voorontwerp gebeurt en of ter wille van de rechtszekerheid de decreetgever niet zelf het best in een aantal bijkomende regels voorziet teneinde de samenhang met de regeling in de Gaswet duidelijker tot uitdrukking te brengen.

Artikel 6

7. Het gegeven dat uit de wijziging van artikel 2.6.1.1.1, § 2, 1°, van het decreet van 18 juli 2003 door artikel 6, 4°, van het voorontwerp, voortvloeit dat het investeringsprogramma van Aquafin niet langer door de Vlaamse Regering, maar wel overeenkomstig de samenwerkingsovereenkomst die wordt gesloten tussen het Vlaamse Gewest en Aquafin, zal worden opgemaakt, heeft mogelijks een aantal bijkomende procedurele gevolgen zoals die met betrekking tot de verplichting tot het opstellen van een plan-MER. Teneinde geen onduidelijkheid te laten bestaan wat dat betreft, verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting weer te geven of er wel degelijk procedurele gevolgen van die aard zijn en om welke gevolgen het dan wel gaat.

³ Voor de toepassing van titel II van het decreet van 18 juli 2003 wordt het begrip “waterleverancier” in artikel 2.1.2, 34°, van dat decreet, omschreven als “hetzij de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, hetzij de titularis van een private waterwinning die verbruikers of anderen die water bestemd voor menselijke aanwending gebruiken, bevoorraadt zonder een openbaar waterdistributienetwerk te gebruiken”. De titularis van een private waterwinning krijgt blijkbaar op basis van deze bepaling ook de bevoegdheid om te onteigenen al wordt deze niet opgenomen in de opsomming van instanties die bevoegd zijn om tot onteigening over te gaan, zoals die wordt weergegeven in artikel 6 van het Vlaams onteigeningsdecreet.

8. In het ontworpen artikel 2.6.1.1.1, § 2/1, van het decreet van 18 juli 2003 (artikel 6, 15°, van het voorontwerp), wordt het volgende bepaald:

“Naast de taken, vermeld in paragraaf 2, kan de Vlaamse Regering aan de Vennootschap bijkomende taken van algemeen belang opdragen buiten de samenwerkingsovereenkomst als vermeld in artikel 2.6.1.1.3. De regels en voorwaarden van die bijkomende taken worden vastgesteld in een of meer bijzondere overeenkomsten, als vermeld in artikel 2.6.1.1.4.”

In de memorie van toelichting wordt vermeld dat in het ontworpen artikel 2.6.1.1.1, § 2/1, wordt bedoeld op “bijkomende, tijdelijke opdrachten van algemeen belang die verband houden met de basisopdracht [van Aquafin]”. Teneinde de ontworpen delegatiebepaling enigszins nader af te bakenen, zou deze bedoeling het best met zoveel woorden in de tekst van het voorontwerp worden tot uitdrukking gebracht.

De ontworpen bepaling, noch de memorie van toelichting bevatten voorts een indicatie met betrekking tot de “bijkomende taken van algemeen belang” die de Vlaamse Regering aan Aquafin kan opdragen. Aan de gemachtigde werd gevraagd om welke taken het zoal kan gaan. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

“Het gaat in dit geval om een machtiging aan de Vlaamse Regering om nog bijkomende taken van algemeen belang te kunnen opdragen aan Aquafin die niet het voorwerp uitmaken van een regeling in de samenwerkingsovereenkomst. Vanuit die optiek is het niet mogelijk om in abstracto te antwoorden op de vraag. Deze taken vallen in elk geval buiten de samenwerkingsovereenkomst omdat het gaat over taken waarvan het niet zeker is dat de principes van die samenwerkingsovereenkomst, bijvoorbeeld inzake duur, ook relevant of verantwoord zijn voor de bijkomende taken. Een recent concreet voorbeeld hiervan is de Conceptnota – optimale afstemming van het gemeentelijke en bovengemeentelijke asset management (VR 2020 2509 MED.0308/1BIS).”

Rekening houdend met de algemene verwijzing naar de beoogde “bijkomende taken van algemeen belang”, in het ontworpen artikel 2.6.1.1.1, § 2/1, van het decreet van 18 juli 2003, valt niet uit te sluiten dat, zoals het geval is voor de algemene taken van Aquafin die worden opgesomd in artikel 2.6.1.1.1, § 2, van het voornoemde decreet, in de ontworpen bepaling tevens taken kunnen zijn begrepen van economisch belang, wat dan de vraag zou kunnen doen rijzen omtrent de al dan niet-toepasselijkheid op de betrokken aangelegenheid van de Europese regels inzake de interne markt, het mededingingsrecht⁴ en de staatssteun.⁵⁻⁶ Om die reden zou het goed zijn dat, gelet op het vrij onbepaalde karakter van de delegatiebepaling van het ontworpen artikel 2.6.1.1.1, § 2/1, van het decreet van 18 juli 2003, in de memorie van toelichting zou worden verduidelijkt op welke wijze de regeling inzake de “bijkomende taken van algemeen

⁴ Zie o.m. het bepaalde in artikel 106 van het Verdrag ‘betreffende de Werking van de Europese Unie’.

⁵ Wat het aspect staatssteun betreft, wees de gemachtigde er alvast op dat “gelet op haar decretaal monopolie, in de afvalwaterzuiveringsector, [er] geen staatssteun [is]. Er is geen potentiële vervalsing van de mededinging (wat ook één van de vereisten is om van staatssteun te spreken), zodat er geen sprake is van staatssteun”.

⁶ Vraag is bv. ook of het publiekrechtelijke karakter van Aquafin niet met zich meebrengt dat richtlijn 2006/111/EG van de Commissie van 16 november 2006 ‘betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven en de financiële doorzichtigheid binnen bepaalde ondernemingen’ zal moeten worden nageleefd en of het voorontwerp in het licht daarvan niet moet worden aangevuld.

belang” die door de Vlaamse Regering aan Aquafin kunnen worden opgedragen, zich verhoudt tot de voornoemde Europese regelgeving.

9. Luidens het ontworpen artikel 2.6.1.1.1, § 3, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 (artikel 6, 16°, van het voorontwerp), voert Aquafin het investeringsplan opgemaakt overeenkomstig de voorschriften van de samenwerkingsovereenkomst als vermeld in het ontworpen artikel 2.6.1.1.3 uit binnen de gestelde meerjarenplanning “en conform de wetgeving over de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten”.

De gemachtigde deelde in verband met de aangehaalde verwijzing naar de wetgeving over de overheidsopdrachten het volgende mee:

“Aquafin heeft steeds correct de op haar toepasselijke wetgeving overheidsopdrachten toegepast. Aquafin voert het investeringsplan wel degelijk uit conform deze wetgeving. Er is daar geen discussie over. Het klopt ook dat Aquafin reeds onder de wetgeving valt.

Artikel 2, 1°, c) van de Wet Overheidsopdrachten bepaalt het personeel toepassingsgebied van de Wet Overheidsopdrachten. Artikel 5 van het KB van 18 april 2017 plaatsing overheidsopdrachten in de klassieke sectoren verwijst naar een bijlage 1 bij het KB, die een niet-limitatieve lijst van publiekrechtelijke instellingen in de zin van artikel 2, 1°, c van de Wet Overheidsopdrachten bevat. In die lijst komt Aquafin trouwens voor. Deze bepaling creëert geen nieuwe verplichtingen, en vormt een decretale bevestiging.”

De aangehaalde verwijzing is weliswaar niet strijdig met het normatief kader dat door de federale overheid kan worden vastgesteld inzake overheidsopdrachten, maar is niettemin overbodig aangezien de toepasselijkheid van de wetgeving inzake overheidsopdrachten op Aquafin reeds voortvloeit uit de betrokken wetgeving zelf. Oordelen de stellers van het voorontwerp het desondanks nuttig om de betrokken verwijzing te behouden in het ontworpen artikel 2.6.1.1.1, § 3, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003, dan kan worden overwogen om die verwijzing te verwoorden als volgt: “... binnen de gestelde meerjarenplanning en, krachtens de wetgeving over de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, met naleving van die wetgeving”.

Artikel 7

10. Luidens het ontworpen artikel 2.6.1.1.2, § 6, van het decreet van 18 juli 2003, kan de Vlaamse Regering, in voorkomend geval, onder de bijzondere voorwaarden die ze bepaalt, Aquafin machtigen om een dochteronderneming te betrekken bij de uitvoering van haar taken van algemeen belang, voor zover het Vlaamse Gewest steeds rechtstreeks of onrechtstreeks minstens de meerderheid van de stemmen in de algemene vergadering en van de mandaten in het bestuursorgaan van de dochteronderneming in kwestie bezit. Verder wordt in verband met deze dochteronderneming weinig meer bepaald in het ontwerp. De juridische aard ervan is dan ook niet geheel duidelijk. Daarbij rijst de vraag of deze dochteronderneming in voorkomend geval, net als Aquafin, beschouwd kan worden als een publiekrechtelijke instelling of persoon in de zin van artikel 2, 1°, c), van de wet van 17 juni 2016 ‘inzake overheidsopdrachten’. Zo kan men zich

ook afvragen of de dochteronderneming eveneens een “instelling met een publieke taak” is in de zin van artikel I.3, 6°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, dan wel veeleer als een overheidsonderneming in de zin van artikel I.3, 9°, van hetzelfde decreet, moet worden beschouwd. Hierover om nadere toelichting verzocht, deelde de gemachtigde het volgende mee:

“Als aan de voorwaarden van artikel I.3, 6° Bestuursdecreet is voldaan, zal dat inderdaad het geval zijn, maar dat hoeft niet noodzakelijk zo te zijn. De dochtervennootschap kan opgericht zijn met een louter commercieel doel waardoor niet voldaan is aan punt a) van artikel I, 3, 6° Bestuursdecreet. Zo richtte Aquafin de commerciële dochter Aquaplus op met al[s] maatschappelijk doel industriële afvalwaterzuivering.”

Het is de vraag of het effectief de bedoeling is om een exclusieve taak van algemeen belang te laten uitoefenen door een dochtervennootschap met een louter commercieel doel en hoe de “betrokkenheid” bij de uitvoering van de taken van algemeen belang van Aquafin dan wel moet worden begrepen.⁷ De bewoordingen van het ontworpen artikel 2.6.1.1.2, § 6, laten weliswaar een ruime invulling toe maar zouden er niet toe kunnen leiden dat Aquafin afstand doet van de specifieke taak van algemeen belang waarvoor zij is opgericht en waarmee zij is belast. Het verdient dan ook aanbeveling om minstens in de memorie van toelichting bijkomende duiding te verstrekken omtrent de omvang van de machtiging om een dochtervennootschap te betrekken bij de hier bedoelde taken en omtrent de wijze waarop de beoogde “betrokkenheid” moet worden begrepen. Ook kan worden aanbevolen dat de Vlaamse Regering het Vlaams Parlement inlicht over het verlenen van een machtiging aan Aquafin om een dochteronderneming op te richten.⁸

Artikel 9

11. In het ontworpen artikel 2.6.1.1.4 van het decreet van 18 juli 2003, worden de bijzondere overeenkomsten geregeld die het Vlaamse Gewest en Aquafin kunnen sluiten met betrekking tot de “bijkomende taken van algemeen belang” die de Vlaamse Regering overeenkomstig het ontworpen artikel 2.6.1.1.1, § 2/1, aan Aquafin kan opdragen. Er moet worden vastgesteld dat, vergeleken met het ontworpen artikel 2.6.1.1.3 (artikel 8 van het voorontwerp) waarin de samenwerkingsovereenkomst met betrekking tot de taken, bedoeld in artikel 2.6.1.1.1, § 2, wordt geregeld, de minimale inhoud van de bijzondere overeenkomsten beperkter is⁹ en dat er met betrekking tot deze laatste overeenkomsten geen voorschriften zijn opgenomen in de zin van die waarin het ontworpen artikel 2.6.1.1.3, §§ 3 tot 5, voorziet met betrekking tot de in die bepaling bedoelde samenwerkingsovereenkomst. De commentaar die in de memorie van toelichting bij artikel 9 van het voorontwerp wordt gegeven is navenant

⁷ Te denken valt bv. aan de taak van algemeen belang die wordt omschreven in het huidige artikel 2.6.1.1.1, § 2, eerste lid, 7°, van het decreet van 18 juli 2003, en die betrekking heeft op “het sluiten van contracten voor de sanering van afvalwater dat niet afkomstig is uit huishoudelijke activiteiten”.

⁸ Vgl. artikel III.18 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

⁹ Er wordt bv. niets bepaald in verband met een eventuele vergoeding van Aquafin.

beknopter.¹⁰ Vraag is of de duidelijkheid er niet mee zou zijn gebaat dat in de memorie van toelichting zou worden aangegeven waarom de regeling inzake de samenwerkingsovereenkomst, in het ontworpen artikel 2.6.1.1.3, en die van de bijzondere overeenkomsten, in het ontworpen artikel 2.6.1.1.4, op diverse punten niet even ver strekken of gelijkaardig zijn. Indien nodig en voor zover dat de bedoeling is, zal de regeling met betrekking tot de bijzondere overeenkomsten moeten worden aangevuld om deze meer af te stemmen op de nu reeds in het voorontwerp vervatte regeling van de samenwerkingsovereenkomst.

Artikel 15

12. In het ontworpen artikel 2.6.1.2.1.2, § 3, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003, wordt verwezen naar de “opdracht vermeld in artikel 2.6.1.2.1.2, § 2”. Het betrokken lid heeft, luidens de commentaar in de memorie van toelichting, betrekking op “de schorsingsbevoegdheid van de Vlaamse Milieumaatschappij ten aanzien van het investeringsplan dat Aquafin opstelt”. Vraag is dan ook of in het ontworpen artikel 2.6.1.2.1.2, § 3, eerste lid, niet veeleer dient te worden verwezen naar de “opdracht vermeld in artikel 2.6.1.2.1.1, § 2”, aangezien het in deze laatste paragraaf precies gaat over het toezicht op het rollend investeringsplan.

Artikel 16

13. Zoals in het ontworpen artikel 2.6.1.2.1.3, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003, moet in het ontworpen artikel 2.6.1.2.1.3, § 2, worden verwezen naar “de opdrachten en de bevoegdheden, vermeld in artikel 2.6.1.2.1.1 en 2.6.1.2.1.2” (niet: “vermeld in artikel 2.6.1.2.1. en 2.6.1.2.2.”).

14. Luidens het ontworpen artikel 2.6.1.2.1.3, § 2, “hebben de personeelsleden van de Vlaamse Milieumaatschappij toegang met het noodzakelijke materiaal en materieel tot alle rioolwaterzuiveringsinfrastructuur en hemelwater(afvoer)installaties, ongeacht het feit of ze gelegen zijn op gronden van derden of niet”.¹¹ Aan de gemachtigde werd gevraagd of hiermee een erfdiensbaarheid van algemeen nut wordt ingesteld. Het antwoord van de gemachtigde luidt als volgt:

“Dat recht op toegang over andermans grond is inderdaad een erfdiensbaarheid van algemeen nut. Meestal liggen de infrastructuren in het openbaar domein en zijn ze ook bereikbaar via het openbaar domein, maar het is ook mogelijk dat er private gronden betreden moeten worden die geen eigendom zijn van de N.V. Aquafin.”

¹⁰ Er wordt bv. niet gerefereerd aan het al dan niet burgerrechtelijk karakter van de bijzondere overeenkomsten en aan de bevoegde rechter om eventuele geschillen in dat verband te beslechten.

¹¹ Het ontworpen artikel 2.6.1.2.2, § 1, tweede lid, van het decreet van 18 juli 2003 (artikel 17 van het voorontwerp), is in dezelfde zin.

Het verdient aanbeveling om dit antwoord in de memorie van toelichting te integreren.

15. In het ontworpen artikel 2.6.1.2.1.3, § 3, tweede lid, is de zinsnede “de uitvoering van die taken, vermeld in,” onvolledig, hetgeen moet worden verholpen.

Artikel 20

16. Er kan worden volstaan met een verwijzing naar hetgeen in dit advies onder randnummer 6 wordt opgemerkt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME